

Luxembourg, 23. januar 2012

PRESSEMELDING 1/2012

Dom i sak E-2/11 *STX Norway Offshore AS m.fl.*

EFTA-DOMSTOLEN TREFFER AVGJØRELSE OM ARBEIDS- OG ANSETTELSESVILKÅR FOR ARBEIDSTAKERE UTSENDT TIL EN ANNEN EØS-STAT

EFTA-domstolen avga i dag en rådgivende uttalelse som svar på et spørsmål fra Borgarting lagmannsrett om tolkningen av direktiv 96/71/EF om utsending av arbeidstakere.

Etter norsk rett er arbeidstakere innen skips- og verftsindustrien som er utsendt til Norge fra en annen EØS-stat sikret visse arbeids- og ansettelsesvilkår gjennom allmenngjøring av tariffavtaler. Blant disse er lengste arbeidstid, tillegg til grunnlønn per time for arbeidsoppdrag hvor overnatting utenfor hjemmet er nødvendig, samt kompensasjon for utgifter til reise, kost og losji for arbeidsoppdrag hvor overnatting utenfor hjemmet er nødvendig. Borgarting lagmannsrett har spurt EFTA-domstolen om direktivet er til hinder for slike arbeids- og ansettelsesvilkår.

I sin dom pekte EFTA-domstolen på at direktivet ikke tillater vertsstaten å gjøre tjenesteyting på sitt territorium betinget av arbeids- og ansettelsesvilkår som går utover direktivets ufravikelige regler for minimumsvern.

EFTA-domstolen fant at vilkår om lengste normale arbeidstid er omfattet av direktivets ufravikelige regler for minimumsvern. Videre fant EFTA-domstolen at regler om lønn for arbeid utover ordinær arbeidstid er i samsvar med direktivet såfremt de faller inn under begrepet "minstelønn".

Hva angår tilleggsvederlag til grunnlønn per time for arbeidsoppdrag hvor overnatting utenfor hjemmet er nødvendig, kom imidlertid EFTA-domstolen til at dette vilkår kan gjøre det mindre interessant, eller vanskeligere, for tjenesteytere etablert i andre EØS-stater å yte sine tjenester i Norge, og at det derfor utgjør en restriksjon på den frie bevegelighet for tjenester.

Videre kom EFTA-domstolen til at en slik restriksjon bare kan rettfærdiggjøres om den er begrunnet i tvingende allmenne hensyn. I så fall må restriksjonen være egnet og ikke gå lenger enn hva som er nødvendig for å nå målet. Dette er opp til den nasjonale domstol å avgjøre på objektive grunnlag.

Om kompensasjon for utgifter til reise, kost og losji, uttalte EFTA-domstolen at slike utbetalinger ikke kan omfattes av begrepet lønn i artikkel 3 nr. 1 i direktivet. En EØS-stat har derfor ikke adgang til å pålegge slike vilkår, med mindre dette kan rettfærdiggjøres på grunnlag av regler om offentlig orden.

Dommen er tilgjengelig i fulltekst på Internett, se <http://www.eftacourt.int>.

Denne pressemelding er ikke et offisielt dokument. Vennligst merk at EFTA-domstolen ikke kan kommentere saken.